



MINISTEREN

Transportudvalget
Folketinget

Dato 5. maj 2015
J. nr. 2015-2531

Frederiksholms Kanal 27 F
1220 København K

Telefon 41 71 27 00

Transportudvalget har i brev af 29. april 2015 stillet mig følgende spørgsmål vedrørende L 174 – Forslag til lov om ændring af lov om godskørsel og lov om buskørsel (Ansatte chauffører, ophævelse af chaufførudlansordningen, aflønning af chaufførvikarer, udvidet anvendelse af overenskomstnævnet, ændring af domstolsprøvelse i visse sager), som jeg hermed skal besvare. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Villum Christensen (LA).

Spørgsmål 4:

Af EU's fælles regler om betingelser for udøvelse af vejtransport (EU-forordning 1071/2009) fremgår det, at medlemsstaterne kan stille yderligere krav, der skal være rimelige og ikke må medføre forskelsbehandling. Er ministeren enig i, at den danske godskørselslov stiller danske vognmænd, der anvender dansk indregistrerede lastbiler til international transport, ringere end deres udenlandske konkurrenter på markedet for international godstransport, for så vidt angår gods, der føres i gennem Danmark? Og er ministeren enig i, at den danske godskørselslov stiller yderligere krav i forhold til forordningen, der medfører forskelsbehandling til ugunst for danske vognmænd?

Svar:

Jeg lægger til grund, at spørgsmålet vedrører anvendelsen af kravet i godskørselslovens § 6, stk. 3, hvorefter en tilladelsesindehaver skal følge de bestemmelser om løn- og arbejdsvilkår for chauffører, der findes i de gældende kollektive overenskomster, ved international kørsel med dansk registrerede lastbiler.

Artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 1071/2009 opstiller en række betingelser, som skal være opfyldt for at udføre vejtransporterhverv. Disse betingelser angår dels et krav om fast etableret forretningssted i en medlemsstat, et krav om såkaldt god vandel, et krav om tilstrækkeligt økonomisk grundlag og et krav om faglige kvalifikationer. Desuden fremgår det af forordningens artikel 3, stk. 2, at medlemsstater kan stille yderligere krav til virksomheder for at få tilladelse til at udøve vejtransporterhvervet. Sådanne krav skal i givet fald være rimelige og må ikke medføre forskelsbehandling.

Godskørselsloven og således også kravet i § 6, stk. 3, gælder for alle dansk etablerede virksomheder, som udfører godskørsel for fremmed regning med et dansk indregistreret køretøj med en tilladt totalvægt på over 3.500 kg. Ud-



gangpunktet for loven er, at den gælder, uanset hvor køretøjet geografisk befinder sig.

Side 2/2

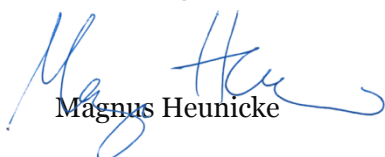
Formålet med bestemmelsen i godskørselslovens § 6, stk. 3, er at bidrage til udviklingen af sunde konkurrencevilkår samt – for så vidt angår reglerne om arbejdstid og lignende vilkår fastsat i kollektive overenskomster – at fremme færdselssikkerheden.

Kravet i godskørselslovens § 6, stk. 3, gælder generelt for dansk etablerede indehavere af godskørselstilladelser, og er på den baggrund i overensstemmelse med forordningens artikel 3, stk. 2.

Forskellene i løn- og arbejdsvilkår i de enkelte EU-lande bevirker, at danske transportvirksomheder bliver konkurrenceudsat af transportvirksomheder fra de EU-lande, der har væsentlig lavere lønninger. Det gælder sådan set også en hvilken som helst anden dansk etableret virksomhed, der konkurrerer med udenlandske virksomheder, der aflønner deres medarbejdere anderledes end herhjemme.

Det er her vigtigt for mig at understrege, at regeringen ønsker at sikre ordentlige løn- og arbejdsvilkår inden for den del af godstransportområdet, som vi i Danmark kan lovgive om. Dette sikres bedst ved, at vi ikke går på kompromis med de danske løn- og arbejdsvilkår.

Med venlig hilsen


Magnus Heunicke